

La Veu de Tortosa

Setmanari Regionalista

«VERGONYA ETERNA A AQUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES». —Dante.

Festa commemorativa del Bruch

Com varem anunciar, ahir se va celebrar ab l'acostumada solemnitat, la festa commemorativa de la Batalla del Bruch, en l'any 1808. Desde les primeres hores del dematí, van tocar á somatent les històriques campanes del campanar de la Séu. A les nou del matí, va sortir la processó cívica, del local aont està instalat el *Centre de la Pau*, dirigintse, acompanyada d'una banda de música, á les Cases Consistorials, aont reculliren les tradicionals banderes, que portaren el cabo de districte don Leonci Soler y March y 'l cabo de poble D. Manel Ignasi Vallés. S'agregaren á la comitiva l'alcalde senyor Fius y els regidors senyors Torras, Casassayas y Oriol, el registrador de la propietat senyor Calvo y representacions de varis cossos del eczèrcit. La processó va dirigirse immediatament á l'Iglesia de la Séu, en la qual va celebrarse l'acostumat ofici, sense orquesta, per causa d'*economies* de nostre Ajuntament. Després del Evangelí ocupá la Catedra del Esperit Sant el vicari de dita Parroquia Reverent don Ignasi Viñas, qui va ponderar en el seu sermó la significació de la batalla del Bruch, la qual fou, digué, una lluita per la religió y per la patria. Dit sermó va esser predicat en castella, trencantse la costum dels anys anteriors, en que 'l sermó de la festa d'ahir, tan catalana y tan de la terra, se pronunciaba en nòstre idioma matern. Acabat l'Ofici, va cantarse 'l *Te-Deum*; durant la ceremonia religiosa ocupáren llòcs de distinció en el Presbiteri, les autoritats, cabos del somatent d'aquesta ciutat y comissions militars.

Després de la funció religiosa, la comitiva torná á les Cases

Consistorials, en les que hi dipositá les històriques banderes, les quals, durant el dia, permanexéren en el balcó central del esmentat edifici. La comitiva se dirigí desseguida al local del *Centre de la Pau*, aont va quedar disolta.

A dos quarts de dugues va comensar en el gran saló del *Centre de la Pau*, l'apat que, seguint la costum dels altres anys, el Somatent d'aquesta ciutat va celebrar en obsequi de les autoritats, y en móstra de fraternitat entre 'ls socis. El saló estava adornat ab cortinatjes y escuts, ab els noms dels héroes del Bruch, y la taula en forma de U, ocupant la presidència l'Alcalde, tenint en els seus costats, á la dreta, el tinent coronel senyor Hervás, en representació del senyor Comandant Militar, el cabo del districte senyor Soler y March y 'l tinent coronel, quèfe principal del Batalló de Cassadors d'Alfons XII, senyor De la Corte, y á l'esquerra 'l quèfe auxiliar dels partits de Manrésa y Berga, Comandant senyor Mirét, el cabo de la 1.ª zona senyor Vallés, y seguint en un y altre costat els cabos de pobles senyors Alsina y Roca, sub-cabos é individus del somatent, en número de xexanta.

El dinar va ser servit ab l'esmero que te acreditat la Fonda del senyor Puigercós; durant l'acte va regnar l'expansió més correcte y cordial.

Al arribar als póstres se va axecar el senyor Miret y ab correcta paraula va felicitar, en nom del General, al Somatent de Manrésa, per la part que havia pres en la festa commemorativa de la jornada del Bruch, fentho també en nom pròpi y alentant á tots pera que l'any vinent se vegi encara, si pot ser, més concorreguda. Acabá donant les gracies á les autoritats y quèfes militars que habien

honrat l'acte. Tot seguit don Leonci Soler y March va pronunciar un entusiasta y patriòtic parlament, nudrit de brillants períodes, fent història, á grans rasgos, de l'heroisme demostrat pels manresans, igualadins, sampedoréncs y demás que prenguéren part en la gloriosa batalla del Bruch, que alenats per les idees de Fé y Patria, varen humillar al colós del Sigle.

Fa menció del deute que l'Estat va contraurer ab Manrésa al acordar en les Córts de Cadis la construcció d'un monument en aquesta ciutat, per a perpétua memòria dels servéys prestats en la guerra de l'Independencia, anyadint que si, lo que no es de créurer, no 's pagués dit deute, 'ls manresans ab el seu esforç particular sabrán suplirlo pel seu compte.

En un periodo d'eloqüència y entre 'ls aplausos de tots els concurrents, va dedicar un recórt a la Patrona dels Somatents l'excèlsa Verge de Montserrat, que desde son granitic trono colocat en el centre d'aquesta beneyta terra, protegí y ampará a aquells braus donantlos l'ardidesa y coratge que 'ls feu héroes invencibles, y suplicá á la metexa Verge que seguís protegint y alenat als fills de la terra catalana. Acabá son discurs als crits de visca la Verge de Montserrat, y visca 'l Somatent de Manrésa.

El Sr. Alcalde doná les gracies per l'obsequi que se li havia fet, convidantlo á aquell acte; va dedicar un recórt als héroes del Bruch, dient, que van lluytar animats per les sublimes idees d'Amor, Fé y Pátria; se lamentá que per motiu de les idees que sustenta no puga perténexer á la institució del Somatent que 'l respecta y estima, entenent que sòls poden formar part del matex, persones honra-

des y agenes á les lluytes polítiques.

El Sr. Hervás també va agrair l'invitació y, després de patriòtiques frases, acabá vitorejant á Manrésa, á Catalunya, á Espanya, al Rey y á la Reyna.

Finalment el Sr. Alsina s'associá á les paraules dels senyors Mirét y Soler, y brindant pel eczèrcit espanyol.

A les cinc tingué Hóc la revista reglamentaria en el Parc de la Séu, havent sigut molt concorreguda, merexent paraules d'encomi del quèfe auxiliar Sr. Mirét, el qual ademés va recomanar la subscripció per la familia del individu del Somatent de Pedralbes, Sr. Cammany, que va ser mort alevosament, y per la confecció de la bandera del Somatent d'aquesta ciutat.

A les nou de la nit se celebrá una agradívola vesprada en el Centre de la Pau, amenisada per una orquesta y pel coro de la «Unió Manresana»

(De *La Veritat de Manresa*.)

¿Qui és Mossén Verdagner?

Voldriam fer un elogi acabat de la personalitat del gran Poeta Catalá, enaltint son nom com se mereix y com ho reclama sa notabilíssima figura dins d'aquest gloriós renaixement que canta un himne á la Patria resuscitada, del que éll n'és lo Cantor qu'eternament romandrà en la memoria de las generacions catalanas, mentres aquestes servin borrar de l'agre de l'esperit catalanesch; però temerosos, ab sobrerahó, de no ferho com cal, optém per insertar lo qu'han dit de éll literats de válua y qu'han estudiat d'aprop al genial poeta, gloria de Catalunya tota. Mossén Verdagner.

Verdaguer és lo poeta qu'ha

heretat lo geni de Milton y Lamartine.

Frederich Mistral.

L'Atlántida pot ésser considerada com la Iliada espanyola; lo Canigó déu ésser anomenat l'Iliada catalana.

J. Tolrà de Bordes.

Jamay (parlant d'en Verdaguer), la llengua catalana s'és presentada tan rica, tan musical y tan sonora.

Joseph Izart.

No hi ha llengua al món que iguali en poder y flexibilitat a la llengua catalana manejada per en Verdaguer.

Menendez Pelayo.

Los estrangers compendrán la necessitat d'aprendre lo catalá, solsament pera llegir a Verdaguer, del mateix modo que s'aprén lo grech pera llegir a Homer.

Vicens Querol, poeta valencià.

Verdaguer és de debó lo Poeta de la Naturalesa.

T. de Bordes, traductor del «Canigó» al francés.

En Verdaguer, poeta fill del poble y portat després per las vicissituds de la vida a rebre las poderosas influencias dels grans espectacles de l'art y de la naturalesa que, obrant sobre una ànima cultivada per l'estudi y amorosida per las comunicacions del sacerdoti havian d'engendrar obras perfectas, és lo gran dó, lo inestimable present que Déu ha volgut fer a la Patria catalana en lo moment historich d'un renaixement sen exemple.

Dr. Colell, en lo Pròlech de «Patria».

Verdaguer... tiene el arranque espontáneo y la grandeza de los épicos primitivos: y recuerda á Homero, á los poetas del Indostan, á los videntes de la Biblia, desde David hasta el Aguila de Patmos y quizá también á Dante y á Milton.—Canigó con los *Idilis* y *La Atlántida* bastan para que coloquemos á Verdaguer en primera linea entre los poetas catalanes, y al nivel de los mejores de España y aun de Europa.

P. Blanco García, en sa obra *La Literatura Española en el siglo diez y nueve.*

He rebut lo *Canigó*; l'acabo de llegir; estich emocionat..... La lectura atenta del *Canigó* m'ha confirmat més y més en lo que ya creya feya temps (que vostra modestia m perdoni) en

que sou lo poeta més enriquit de tots los d' Espanya.

Menendez Pelayo en carta dirigida á Mossén Ginto, insertada á *La Veu de Montserrat*, 20 de Mars de 1886.

Sin hipérbole puedo decir que no se desdenaría cualquiera de nuestros poetas del gran siglo de firmar alguna de las composiciones de ese volumen «*Idilis y Cants mistichs*».

Lo mateix **Menendez Pelayo.**

Moltas més ditas d'altras tan reputadas personalitats literarias podriam afegir, ab lo cual nos fariam inacabables; però ab lo esmentat creyém que n'hi ha prou y massa pera poguerse formar un criteri digne del gran Poeta qu' acaba de baixar á la tomba pera viure sempre més ab la vida de Catalunya.

¡Llahor etern á l' immortal Verdaguer!

M. P.

Gazeta bibliográfica

«Derecho canónico, según el orden de las Decretales de Gregorio IX», per don Ramon O'Callaghan, doctor en Cánons, Canonge Doctoral de la Catedral de Tortosa.

Escassa, en tot, desgraciadament, la activitat científica a Catalunya, es potser més escassa que en res, en quant a la ciencia del dret, y dintre de las branças d'aquet, en el dret canónich. Havent aumentat tant, d' uns quans anys ensá, la ilustració del clero catalá, no's veu no obstant, en ell, una corrent determinada cap als estudis canónichs, malgrat estudiarse ab amor y ab inteligencia altras ben importants materias.

Per aixó es més digne d'encoratjament y deu ser objecte de justas alabansas el treball considerable que s'ha emprés l'ilustrat Doctoral de la Seu de Tortosa, ventatjosament conegut de molt temps ensá per preuats estudis d' una mena ben diferent però no menos interessant pera la cultura de la nostra terra; treball considerable y notable, pera'l qual se necessita un fondo coneixement de totas las materias del dret canónich y una inteligencia clarissima, pera poder donar a la exposició aquet carácter de claretat que tan valor dona al libre del doctor O'Callaghan.

Ab molt ben acert ha adoptat aquet pera la exposició del dret canónich l' ordre de las Decretals de Gregeri IX. Un gran juriconsult catalá, que fou un gran Sant, en Ramon de Penyafort, en fou autor ilustre; es un homenatge just per part del Canonge catalá, dedicat als mateixos estudis en que'l gran Sant de Catalunya fou mestre dels sabis de tots els paisos, adoptar l'ordre meteix de la seva obra.

En tres volúms de mitg miler de planas cada un d'ells, exposa'l doctor O'Callaghan totas las materias del dret canónich. En el primer hi estudia després d'una lleugera introducció ls dos primers llibres de las Decretals «*Judex*» y «*Juditium*»: el segón, queda destinat per complert al tercer llibre, «*Clerus*» y en el tercer volúm, son objecte d'estudi, els dos darrers llibres de aquellas «*Connubia*» y «*Crimen*».

Peró el sabi canonge tortosí no's limita a estudiar y exposar lo preceptuat en l'obra immortal de Sant Ramon de Penyafort. Malgrat el carácter més conservador que'l de cap legislació secular que la canónica té, també evoluciona a sa manera; y desde el sigle XIII moltas disposicions, ja emanadas directament dels Papas, ja dels Concilis, especialment del tan célebre de Trento, ja de las Sagradas Congregacions, han vingut naturalment a completar y a perfeccionar la colossal obra legislativa de la Iglesia católica.

Tots aquestos elements han segut ordenats pel doctor O'Callaghan; més ab son desitg de fer del seu llibre una obra sobre tot eminentment práctica, dit senyor no's ha contentat ab aplegar tots aquestos elements per dirho aixis, merament conónichs, sino que en determinadas materias que tenen una relació directa y estreta ab el dret civil, a la exposició de las disposicions emanadas de la Iglesia hi ha afegit el doctor O'Callaghan la de las lleys civils, continuanthi especialment al ocupar-se de las successions, dels contractes, y del matrimoni, els preceptes del Códich espanyol y de la Lley d'Enjudiciament civil que li son aplicables; y al parlar dels delictes, (desafio, adulteri, estubre; etc.), els del Códich penal.

Es solzament de dordre, (y

fém aquesta indicació al doctor O'Callaghan, perquè ab son clar criteri creyém que ho compendrà, procurant esmenarho en una segona edició, que li desitgem pugui fer ben aviat), que casi bé hagi prescindit de la diversitat de las legislacions civils d'Espanya, ocupantse, pot dirse, solzament del Códich Civil, no fent, fora del capítol de las successions, referencias al dret catalá que en moltas altras materias y en aquella mateixa, més extensas, haurian pogut ser ben oportunas. Lo que seria més convenient en quant, com es sabut, a Catalunya regeixen las disposicions canónicas, com immediatament supletorias del nostre dret propi.

El carácter principal y més sortint del libre del doctor O'Callaghan, es el d'obra d'exposició. En aquest concepte es una obra, com abans hem dit, verdaderament notable per la seva claretat que la fá especialment interessant y de fácil lectura, contrastant ab moltas altras obras d'aquestas materias, massa enfarfegadas y difícils. Es además sumament útil; y aixó no solzament pera las personas eclesiásticas, en quinas biblioteques creyém que es indispensable, sino pera quants tenen precisió d'aplicar preceptes de Dret canónich, en qualsevolga qüestió, per lo que la enteném altament recomanable als jutges y als advocats, potser més que d'enlloch, de la nostra terra.

La nostra enhorabona al sabi canonge de la Seu de Tortosa.

(De la *Veu de Catalunya*).
Lluís Duran y Ventosa.

La mort del escolá

A Montserrat tot plora
tot plora d' ahí ensá,
que allí a la Escolania
s' es mort un escolá.
La Escolania, oh Verge,
n' es vostre colorar;
á aquell que ahí us cantava
¿qui avuy no'l plorará?

En casa blanquinosa
mirau qué hermós está,
n' apar un lliri d' aygua
que acaban de trancar.
Té'l violí á la esquerra,
que solia tocar,
lo violí á la esquerra,
l' arquet á l' altra má.

Sos companys de còbra
lo duhen á enterrar.
Lo rossinyol salmeja,
salmeja més enllá;
quan veu la Escolania,

calla per escoltar.
Lo cant de les absoltes
comensan d' entonar,
lo primer vers que entonan
del cel sembla baixar,
lo segon vers que cantan
se posan a plorar.
Lo mestre de la cobla
los aconorta en va,
les fonts ja son rieres,
y les rieres mar.

Oh patges de la Verge,
be tenu de plorar,
al que millor cantava
venint de soterrar.
Los monjos també ploran,
sols canta un ermità,
sentint cantar los àngels
y ab ells lo nou germà,
aucell d' ales overtes
que cap al cel se 'n va.

Mentre ell canta pels ayres,
lo violí sona.

Jacinto Verdguer.

No es mort

Lo Cisne es mort d' Ausona, que fins l' hora postrera
Ab soç enlayrats càntichs ha deixonat tants còrs.
Oh Catalunya plora, y tú, Espanya sencera,
Que ab ell de la poesia la gloria 's fón més vera
Que en vostre cel llencava més netes lluentors.

¿Qui cantarà endolcintlos d' are-n-avant als pòbles,
Pujantlos per les vies qu' enlayrent més a Déu?
¿Qui vessarà en ses vènes d' avenç estímuls nobles,
Lo fòch que la poesia sublim porta en ses còbles,
Si s'ha secat per sempre la font, que era sa veu?

¡Ningú! ¡bon Deu! qu' ellargues prolífiques centuries,
¡No parirán un altre cantor com Verdguer!
¿Ningú?... Dich mal: no moren del Cisne les canturies
Y en elles los nous sigles corrent a voladuries
Del ideal les ansies vindrán a satisfacer.

Joachim Garcia Girona, Pre.
Tortosa, Juny 1902.

NOTICIES

Si l' Ajuntament fa festes extraordinaries probablement vindrà a Tortosa l' Orfeo Catalá. A la fi de conseguirho s' nan fet gestions, quin resultat no 'ns es possible consignar avuy.

En tal cas l' Orfeo Catalá cantarà a la Seu, en la diada de la Verge de la Cinta, la Missa del Papa Mareel de Palestrina, y donarà dos concerts en lo teatre del Baleari.

Molt ens alegraria la vinguda dels orfeonistas a nostra ciutat, ahont no es coneix encara la grandiositat de la música polifónica tal com la entén y com la canta aquella munió de cantors, justament aplaudits per tot arreu.

Nostre estimat amich l' ilustre llicenciat don Artur Masriera Colomer, que en la actualitat desempenya la càtedra de Literatura en l' Institut de Ciudad Real, ha sigut traslladat al de Lleyda ahont explicarà la asignatura de Psicologia.

Los numerosos y sincers amichs que a Catalunya te lo distinguit literat, entre los quals nos contém, celebraran vivament tindre entre ells de nou al senyor Masriera.

Per R. O. ha sigut reintegrat en lo

carrech de Jutge municipal de Tortosa lo jove advocat don Lluís Bau, quin nombrament pera 'l bieni actual se deixa sens' efecte fá poch mesos.

S' ha encarregat novament del jutjat de primera instancia D. Dionisio Calvo, que 's trasladá fá un mes a Barcelona en virtut de llicencia.

Després de llarga y penosa malaltia ha mort a Barcelona don Lluís M. de Llauder, propietari y exdirector del Correo Catalán y jefe del partit carli a Catalunya.

El senyor Llauder en sa joventud havia sigut un advocat distinguit, y durant tota sa vida havia lluitat constantment a la prempsa per las ideas tradicionalistas, havent desempenyat càrrechs de gran importancia confiats per don Carlos, haventse guanyat un gran prestigi entre 'ls seus correligionaris.

Quan va ocorre la excisió integrista, no hi há dupte que a sa influencia personal se degué que la majoria dels carlins catalans permanesquessin fiels al Duch de Madrid.

El finat era fervorossissim catòlich y persona de vasta ilustració y refinada cultura.

(A. C. S.)

Lo dilluns arribá a nostra ciutat l' Enginyer D. Manel Cossini. La mateixa tarde inspeccioná la carratera de Tivenys, reconeixent després la d' Uldecona, y 'l trajecte comprés desd' aquella població a Tarragona, quin viatge feu en carruatge al objecte d' enterarse de son verdader estat.

Llegim en el diari de Perpinyá La Croix des Pyrénées Orientales.

«De tots costats se 'ns reclamen els evangelis escrits en catalá. Aixó ens afalaga mol y ben aviat donarem satisfacció a n' aquestas reclamacions comensant a publicar en la próxima setmana y durará dos anys tot el cicle dels Evangelis en catalá.»

Las monedas de plata que desde 'l primer de novembre próxim deuen retirar-se de la circulació son las d' un ral, de dos rals, de 20 céntims d' escut, de 40 céntims d' escut, de un escut y de 10 rals.

Per la superioritat s' ha recomanat a la Comandancia d' Enginyers de Lleyda l' estudi corresponent pera la instalació, en lo quartel de San Domingo de Tortosa, de la Comissió liquidadora de la intervenció militar de Filipines.

Lo compte de Romanones está redactant un decret de gracia per la coronació del Rey, mercès al qual als mestres que portan deu anys en escoles de 625 pesetas se 'ls hi concedeix el passar a las de 825 y se 'ls hi concediran plassas d' aquesta última dotació als que hagin obtingut vot del tribunal pera obtindre escola.

La Lliga Regionalista de Barcelona ha tingut l' acert de nombrar son President a nostre distinguit amich lo Diputat catalanista don Albert Rusiñol, en substitució del gran patrici Dr. don Bartomeu Robert.

Atenent la campanya esplendent del jove campió de nostra causa, considerem molt acertat aquest carrech, pel quin lo felicitem debó-debó.

Ha reaparegut a nostra ciutat molt millorada, la important revista anunciadora La Gaceta Ibérica.

Rebí son director y amich nostre Sr. Gonzalez de los Rios nostra coral felicitació.

CONSERVACIO DEL OLI

Veus aquí un bon consell pera la conservació del oli d' oliva.

Sapigut es que l' oli reposat en las gerras deposita las morcas, quin contacte li es pernicios perque li comunica desagradable gust.

Pera impedir lo contacte del oli ab las morcas, basta interposarhi entre l' un y las altrás una capa d' aygua pura.

Recomaném, donchs, posar en lo fons de las gerras una capa de 10 a 15 centímetres d' aygua ben neta.

Aquest método es molt usat en Toscana, especialment en la provincia de Luca que, com es sapigut, produeix olis finissims y celebrats en tot lo mon.

Avuy lo cos de bomberos de esta ciutat que tan celós se mostra, celebrará un simulacre d' incendi en lo teatre Principal, y com antes darán los pitos la señal d' alarma, ho fem present al publich pera que 'ho tinga present.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge 22, S. Paulino.—Dilluns 23, Sta. Agripina.—Dimats 24, La Nativitat de S. Joan Baptista.—Dimecres 25, S. Guillem.—Dijous 26, Sts. Joan y Pau.—Divendres 27, San Zóylo.—Disapte 28, S. Lleó II.

Varietats

REGIONAL

La bermella barretina no la deixeu a recó,

que la duyan nostres pares y 'ns escan d' alló y milló.

No la dexem, perque ab ella hi simpatisa tothom:

diguhi l' Africa espanyola, que 'ns ha dat etern renom.

Diguhi l' Africa espanyola, que, sempre guspirejant,

ha dat honra gloria, y fama a la industria nacional.

Desperta ferro: ¡firam! ¡firam!

A las regións espanyolas may oblidarias podrem:

desde Valencia a Vasconia, com germans nos estimem.

Mallorca, Aragón, Navarra...

y fins Castella mateix, tots volém d' autonomia.

que 'l poble espanyol mereix.

Volém una patria forta;

volém viure agermanats

recordan tradicions santas

y 'ls furs y las llibertats!

J. Blanch y Romani.

¿QUE HI FAREM?

Quan eram noys tú y jo encara, jugavam a jochs de nens

«¿Aném al jardí?» jo 't deya, y 'm responias: «¿Perqué?»

¿Que hi farém al jardí tots dos a solas?

¿qué hi farém?»

Ara que 'l teu cap blanqueja

y del meu se 'n va 'l cabell,

«¿Aném al jardí?» 'm preguntas,

y jo 't contesto: «¿Perqué?»

¿Que hi farém al jardí tots dos a solas

que hi farém?»

Conrat Roure.

LLAMPECHS.

Que m' aymava 'm digué. Jo la vaig

[creurer, ¡major desgracia al mon, ja no 's pot

[veurer!

Lo fer bé, no es prodigar

a má llarga el benestar

á nos semblant:

Es lo goig que 'ns extasia

d' obrar melló, sens falsia

á tots instants.

Lo pensar ab lo goig me desespera

y trenc en amarg plor;

¡mon cor prou, que l' esperal

es lo goig que no vè may ahont jo só.

La mort es reintegro qu' a la terra

lo sér, ne fá al no sér;

es tornar un capdal minvat pe 'l vici

habent-nos malgastat tot l' interés.

P. Manant.

TARJETAS

à 1 peseta y 6 reales el ciento.

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital,

MORESO

Gran botiga de calsat de totas clases

SABATES Y BOTINES D' IVERN

Confecció esmerada para ls que tenen los peus delicats.

Casa fundada l' any 1866.

PREUS FIXOS VENTES AL CONTAT.

PLASSA DE LA SEU Y ARCH DEL ROMEU

TORTOSA

Libreria,

Comisions y

Representacions

DE

D. Obdulio Rodriguez

CARRE DE MONCADA,

TORTOSA

LA CHERTOLINA

XOCOLATE

LLEGITIM

TURRÓ de CHERTA

CHERTA (TARRAGONA)

Joseph Ricart

INCREDIBLE VERITAT

Unica y veritable ocasió pera gastar los quantos com cal en regalos d' importancia, quin valor supera sempre al seu cost. Objectes d' or de lley garantizan (18 quilats) y enlunhneradors brillants, quimicament perfectes, de mes valua, per son constant esplendor y llimpiesa, que ls verdaders. Descomposició de llum, llimpiesa, lapidació perfecta, imitació maravillosa.

5.000 pesetas

Unica y veritable ocasió pera gastar los quantos com cal en regalos d' importancia, quin valor supera sempre al seu cost. Objectes d' or de lley garantizan (18 quilats) y enlunhneradors brillants, quimicament perfectes, de mes valua, per son constant esplendor y llimpiesa, que ls verdaders. Descomposició de llum, llimpiesa, lapidació perfecta, imitació maravillosa.

Anell pera home, or brillant 50 ptas.
» brillant molt gros 100 »
Agulla pera home. 25 »
» » » 50 »
Anell pera senyora ó senyora 25 »
Arracades (parell) pera senyora 25 »
Arracades (parell) pera senyora 50 »
Arracades (parell) pera senyora brillant molt gros 100 »
Arracades (parell) pera noyas (verdader regalo). 25 »

S' envian per correu franch de tot gasto, en caixetas certificadas y declaradas mercancias, pera tota Espanya y Illas.

No se servirà cap pedido que no vinga acompanyat de son import en billets del Banc d' Espanya, en carta certificada ó valor declarat.

Pera la mida de les anells basta pendrer ab un fil la grossaria del dit.

No s' fan d' squentos; no s' donen representacions ni s' envien catalechs, dibuixos ni mostrars.

Al comprador que no estiga conforme ab la mercancia si li tornaran los quartos totseguit.

Dirigirse al representant general y unich de la Societat d' Or y Brillants:

Asis: Aveska, G. A. Buyas, Bono, 104 y 106, Milan. (Italia)

IMPREMPTA

DE

J. Foguet y Sales

IMPRESIONS PERA 'L COMERS: Factures, Cartes, Memorandums, Accions, Sobres, Prospectes, Lletres, Chechs, Pagars, Circulars, Notes de preus, Estats, Esqueles, Rebutis, Catalechs, Talonaris, Volants, Modelació pera oficines, etc. Impresions ab tinta de copiá.—Tituls honorífichs, Etiquetes de totes clases, Invitacions, Targetes, Participacions de casament, de naixement, De primera Missa, De Professió Relligiosa, Recordatoris y tota clase de trevalis de fantasia.—Especialitat ab impresions artístiques sobre satí, papé japonés y pergami, Vinyles modernistes y caracters gòtichs del sigle X y Varietat de clíxés pera goigs y escapolaris, Targetes visita desde una peseta lo cent.

IMPRESIO DE OBRES DE TEXT: Periódichs, Revistes, Memories, Reglaments, Follets, Obres científiques y Literaries, et. Esqueles de defunció, Impresos ab tinta blanca sobre papé negre ó carolina, Treballs artístichs a varies tintes, Cromos pera felicitacions y Carnets pera festes y menús, Impresió de targetes postal.

Plassa del Hospital, 5, TORTOSA.

ARTHUR MESTRE

Gran surtit de Petaques, Paraygües, Pipes, Parasols y Bastons, Colls, Punys, Mitjes, Mitjons, Juguets, Puntilles, Brodats, Perfumeria, Acordeons, Objectes pera regalos, y tota clase d' articles pera barbers.

GRAN SURTIT DE QUARTINES JAPONESAS EN CARTO I TOTES MIDES Y VENTALLS DE TOTES CLASES, CÒRBATES, QUINCALLA, GUANTS, etc.

Carrés d' En Carbó 11 y 13 y Pescadors 1.

TORTOSA

NOTICIES

Libreria fundada l' sigle XVII

Francesch Mestre

TORTOSA

PUBLICACIONS CATALANES:

Obres de Mossen Jascinto Verdaguier
Tomás A. Rigualt
La Santa Missa—llatí y catalá—pasta 1 peseta
Lo catalá devot—nou devocionari—pasta 1 peseta
Los set diumenges de San Joseph—pasta 1 peseta
rústica 0'50 peseta
Doctrina cristiana—cantonet—0'50 peseta

DEPÓSIT DE PAPERS, CROMOS Y ESTAMPES

SANTA DE LA RETAMA

Dimecres 23, St. Paulino—Di.
Dijous 24, St. Agripina—Dijous 24
Dijous 25, St. Joan Baptista—
Dimecres 26, St. Guillem—Dijous 26
Dijous 27, St. Joan y Pau—Dijous 27, San
Dijous 28, St. Lloís II.

Varietats

REGIONAL

La botella parbenen
no la deixen a reco
dactant un decret de gracia per la
que la duyan nostros pares
coronació del Rey, metes a coal
y a la escora d' alló y millor.
No la deixam, perquè ab ella
las de 250 pesetas se li conceder el
passar a las de 25 y se li cono
duran plases d' agudes llims dots
que us ha dat esta renom.
Dijous I, Africa española
que sempre guaprejan

les el ciento
a 1 peseta y 0'100

Tortosa, Imp. Foguet y Sales